

Când mă alinți

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Pe marginea unui surâs aprins
De flacăra poemelor de iarnă,
Când primăvara-ncepe să aștearnă
Petale de magnolii prin cuprins,

Te văd cum treci prin locuri unde-am fost
De mână, amândoi, în prima seară,
Când felinare gri plângeau în gară
Cu lacrimi albe, parcă, fără rost.

După ninsori puține și cumiți
Azi trupul tău s-a transformat în floare
Și visul meu începe iar să zboare
Încins de fantezii, când mă alinți.

- Zefiru-n cârlionții mei se joacă,
Prin părul des trec degete de vânt,
Vin primăveri eterne pe pământ,
Doar tu lipsești, iubirea mea... Ce dacă

Ne-om pierde-ntr-o poiană lângă lac?
De-or înflori narcisele devreme,
Un vers ce înapoi o să ne cheme
Vom scrijeli pe-o scoartă de copac.

Sub bolta verde-a inimii să știi
Magnolia te-o săruta pe tâmple,
Închide-o-n piept... E scris să se întâmple
Când floarea ei în palme o s-o ții.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif